

NEGATIVNI ASPEKTI JEZIKA

Svaki vjernik je obavezan čuvati svoj jezik od bilo kakvog govora koji mu neće donijeti korist. Sunnet je kloniti se govora koji je beskoristan, upravo zbog toga što ponekad i dozvoljen govor može da vodi u ono što je pokuđeno ili zabranjeno. A upravo je čuvanje od grijeha najvažnije u životu svake osobe. Čovjek se jedino šutnjom ili kontroliranim govorom može spasiti od grijeha

koji izaziva jezik. Otuda Poslanik islama, s.a.v.s., izuzetno hvali šutnju i podstiče na nju.

Abdullah b. Amr, r.a., prenosi da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: ***"Spasio se onaj koji šuti."***

Prenosi se, kako navode Bejheki i Ibn Hibban, da je Mudri Lukman govorio: Šutnja je mudrost, ali je malo onih koji je primjenjuju ili Imam Šafija je rekao: Kada neko želi da govori, neka dobro razmisli prije nego to izgovori, pa ako je korisno to što je htio reći, neka kaže, a ako nije, bolje mu je da šuti. 'Ukbe b. 'Amir, r.a., prenosi da je upitao Allahovog Poslanika, s.a.v.s.: U čemu je spas? Na što mu je on odgovorio: Čuvaj svoj jezik, budi zadovoljan s kućom koju posjeduješ i plaći zbog grijeha koje si počinio.

Sufjan b. 'Abdullah es-Sekafi, r.a., kaže da je zamolio Allahovog Poslanika, s.a.v.s.: Allahov Poslaniče, reci mi nešto o islamu čega ću se pridržavati, na što mu je on odgovorio: Reci: 'Vjerujem u Allaha!' I na tome ustraj! On je ponovo zapitao: Čega se najviše, Allahov Poslaniče, trebam plašiti? A on mu pokaza na jezik i reče: Ovoga. Ebu Musa el-Eš'ari, r.a., prenosi da je upitan Vjerovjesnik, s.a.v.s., o tome koji je musliman najbolji, pa je odgovorio: Onaj od čijeg su jezika i ruku sigurni ostali muslimani. Kolika može biti šteta od izgovorene riječi, ukoliko se istinski ne promotri ono što se izgovara, najbolje će ilustrirati sljedeći hadis, koji Ebu Hurejre, r.a., prenosi od Poslanika, s.a.v.s: Čovjek nekada izgovori riječ kojoj ne prida nikakvu važnost, pa će zbog nje padati u vatru toliko duboko kolika je razdaljina između istoka i zapada. Uistinu treba biti oprezan prilikom govora, jer svaka riječ može izazvati ili Allahovu milost ili Njegovu srdžbu. Ebu Hurejre, r.a, prenosi da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., upozorio: Čovjek nekada izgovori riječ kojom je Allah zadovoljan, a kojoj on ne prida važnost, a Allah mu zbog te riječi poveća stepene. A ponekad izgovori riječ kojoj ne prida važnost, a kojom nije Allah zadovoljan, pa ga zbog nje baci u Džehennem.

Svaki govor, bez spominjanja Allaha Uzvišenog, je rizičan. Otuda se, Vjerovjesnikov, s.a.v.s., hadis doima sasvim upozoravajuće, kada u predaji 'Abdullaha ističe: Ne govorite puno bez spominjanja Allaha, jer mnogo govora bez spominjanja Allaha Uzvišenog čini srce grubim i okorjelim, a od Allaha Uzvišenog najudaljeniji su oni Njegovi robovi čija su srca gruba." Vjernik, prije nego izgovori neku riječ, obavezno neka razmisli o njoj i eventualnim posljedicama koje bi te riječi mogle proizvesti. Zato Hasan el-Basri, aktualizirajući ovaj problem, navodi da su neki prethodnici govorili: Jezik vjernika je iza srca. Kada hoće nešto kazati prvo dobro analiziraj srcem, pa tek onda izgovori jezikom. Za razliku od njega, jezik dvoličnjaka je ispred srca. Kada hoće nešto kazati, to izgovori jezikom, a da to prethodno ne analizira srcem. Koliko jezik može nanijeti štete čovjeku najbolje potvrđuje jedna merfu' - predaja, koju prenosi Ebu Se'id el-Hudri, r.a, a u kojoj se prepoznaje zabrinutost drugih čovjekovih organa koji se plaše njegovog djelovanja: Kada čovjek osvane, svi njegovi organi opominju jezik i kažu mu: 'Boj se Allaha, zbog nas, jer ako si ti ispravan i mi smo ispravni, a ako ti posrneš i mi ćemo s tobom. Neki Isaovi, a.s., savremenici su ga zamolili da im ukaže na djelo koje će ih uvesti u Džennet, pa im je on savjetovao: Nemojte nikako govoriti!!! A na njihovu konstataciju da to nikako ne mogu !!!primjeniti i da moraju govoriti, on je rekao: Onda govorite samo dobro